ناول
Ketabton.com
انتظار
لیکوال: سیدادریس سادات
ډیزاین: د ښار هلک
۰۷۳۱۳۶۳۲۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم .	انــتــظـــار (نــاول)
لیکوال .	سیدادریس (سادات)
ډیزاین .	پــخــپــلــه لــیکــوال
شماره .	0731363201
کال .	۲۰۲۳/ ۱۴۰۲
چینل .	https://t.me/sadatketabtoon
ګروپ .	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKR

که چیرې تاسې هم د خپلو کیسو ناولو او کتابونو لپاره ښکلی ډیزاین غواړئ نو له موږ سره په تماس کې شئ...

0731363201

SA

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغه چاته چې زه يې دلته ذکر نشم کولای خو ټول مينوال پوهيږي چې څوک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لنډو کیسو لوستلو لپاره راسره په فیسبوک کې ملګري شئ.

Said adrees sadat

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل:

***

د پنجشنبې ورځ وه، زمونږ د دوهم سمستر اخيري امتحان و.

مور سهار وخته ناري کړې:

عادله زويه!

پاڅيږه لمونځ وکه.

زه پاڅېدم، لمونځ مې وکړ او درس مې يو ځل بيا له ځان سره تکرار کړ.

او ځان مې د پوهنتون د تګ لپاره اماده کړ.

له خپلې کوټې چې باهر لاړم مور مې د سهار چاى تيار کړى و. پلار مې هم په خپله څوکۍ ناست و، د هغه هم ځان تيار کړى و دفتر ته د تللو لپاره.

زه چې نږدې ورغلم ويل يې:

عادله زويه نن دې اخيري امتحان دى؟

ما ورته وويل:

هو پلاره نن اخيري امتحان دى

پلار مې وويل:

خا د رخصتى لپاره څه پلان لرې؟

ومې ويل:

پلاره ملګرو مې ډېر ټينګار کولو چې بايد کلي ته لاړ شو او رخصت هلته تير کړو او پلاره زما هم زړه کيږي چې لاړ شم په ماشومتوب کې چې تللي يم بيا مې کلی ندی ليدلی.

پلار مې وويل:

اړتيا نشته چې کلي ته ځې. همدلته اوسه او که زړه دې ډېر تنګ وي نو بل ولايت ته لاړ شه خو کلي ته تلل هېر کړه.

ورته مې وويل:

پلاره زه ولې نشم کولې چې کلي ته لاړ شم؟

پلار مې په سوک ميز وواهه او ويې ويل:

چې ومې ويل نشې تلې نو بيا نشې تللی!

نور پورته شو د ميز له سره او په غصه روان شو.

مور مې غلې ناسته وه.

ورته مې وويل:

مورې! پلار خو مې څه راته نه وايي ته يې راته ووايه اخر ولې نه تاسې کلي ته ځی او نه ماته اجازه راکوی

مور اول غلې وه

له لږې خاموشی وروسته يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادله چای دې خلاص کړه، او پوهنتون ته دې لاړ شه.

ماته هم ډېره غصه راغله خو هیڅ مې هم ونه ویل

زړه کې مې اراده وکړه چې دې کلي ته خو حتمن ځم ترڅو هرڅه معلوم کړم.

د کور له دهلېزه ووتم

کیلي مې د موټر په لاس کې نیولې وه

ګراج ته لاړم، موټر مې چالان کړ او د پوهنتون په لور روان شوم

بس یو رقم مې امتحان ورکړ.

د باندې چې راووتم مسیح راته ولاړ و

د هغه عادت دی چې ومې ګوري نو غېږ رانه چاپېره کوي او ځومره چې یې وس وي زور راکوي نن یې هم همداسې وکړل خو زما وضه ښه نه وه

هغه پوه شو

ویل یې:

یارو؟ دي شوي څه

وکړه ورته مې کیسه ټوله

:یې ویل

کوې؟ څه اوس نو ښه

ته کلي ځم بس چې وويل مې ورته

:وويل مسيح

ځې؟ اجازې يې پرته نو

ومې ويل:

که اجازه واخلم هم پلار مې اجازه نه راکوي، نو بې اجازې ځم

مسيح وويل:

يارو چې اوس دې اراده کړې نو صحي ده. زه هسې هم تلم کلي ته او ستا او زما کلی خو يو دی.

ته به له ما سره لاړ شې زمونږ کور ته

او دواړه به يوځای د هر څه معلومات وکو.

ورته مې وويل:

خبره خو دې ډېره ښه ده خو مور ته مې هم بايد يوه بهانه وکړم.

هيڅ کومه بهانه راسره نه وه يو ناڅاپه مې د پلار خبرې ذهن ته راغلې

مور ته مې زنګ وواهه:

ورته مې وويل:

مورې! زه ځم د مسيح دوي سره پنجشير ته

هلته هم زمونږ ډېر ملګري دي

رخصت به د هغوي سره تېر کړم

ویل یې:

سمه ده زویه.

زه به دې پلار ته ووایم, خو یو څه پیسې هم له ځان سره له بانک راواخله بیا لاړ شه

زه مې د مور او پلار یوازینی زوی یم. یوه کوچنی خور لرم هغه هم مکتب وایي.پلار مې خپل دفتر لري. ډېر خلک یې د لاس لاندې کار کوي خپل کورونه او موټرونه لرو

ژوند کې مې د هیڅ شیز کمی نشته.

نو زه هم لاړم بانک ته لږې پیسې مې راووستې.

لږ څه میوه او د اړتیا وړ توکي مو واخیستل

موټر کې زه او مسیح کیناستو او د کلي په طرف روان شو.

کله چې کلي ته نږدې شو نو نور لاره خرابه وه.

مسیح وویل:

دلته زما یو ملګری دوکاندار دی هغه سره به موټر پریدو

ما هم ورسره ومنله

کله چې مو موټر هغه کس ته وسپاره نو

هغه کس وویل:

تاسې بې غمه اوسی زه پرې پام کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ هم له موټر ښکته شو او پیاده د کلي په طرف روان شو

د لږ مزل وروسته یوه غونډۍ مو مخې ته راغله

له هغې غونډۍ چې ښکته شو نو یو لوی خوړ و

دواړه خواوو ته یې لوی لوی غرونه موجود و او په منځ

کې همدا خوړ ښه په شور او ځوګ روان و

دوهمه برخه:

مونږ چې کله خوړ ته ورسېدو نو خدای شته ستړی شوې وم کله مې دومره مزل نه و کړی

نو مسیح ته مې وویل:

وروره راځه چې لږه دمه وکړو

ویې خندل ویل یې:

سمه ده زما نازولیه وروره

زه هم ورته مسکی شوم

د خوړ په اوبو کې مې لاس ښکته کړ ډېرې یخې وې

مخ مې پکې ومینځه

نور لاړم د اوبو ترخنګ په یوه تیږه کښیناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لږې دمې وروسته مسیح ته مې وویل:

راځه وروره چې حرکت وکړو

هغه هم سر وخوځاوه او روان شو

شاید لس دقې مزل به مو د خوړ په غاړه کړې وي چې ومې لیدل مسیح یوې پولې ته پورته شو

ماته یې هم لاس ونیوه

ما هم لاس ورکړ

ورپورته شوم

چې پام مې شو

هر طرف ته شنه فصلونه ولاړ و

لوړو چنارونو کلي ته لا ښکلا وربښلې وه

کورونه په غرونو کې په ډېر مهارت جوړ شوي و

زه ډېر کوچنی وم چې کلي ته مې پلار راوستی وم

نو هیڅ مې هم نه و په یاد

ددې ښکلې منظرې په لیدو بیخي هیران شوم

ما ډېر ښایسته ځایونه لیدلي و خو ددې کلي په اندازه ښایست ما لومړي ځل ولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابشارونو د اواز سره د مرغانو اوزونه يو شوي و او يوه ښكلې موسيقي
يې ترې جوړه كړې وه

عجيبه ښايسته منظره وه

زه د كلي په ښايست كې ډوب وم چې مسيح راته په اوږه لاس كيښوه

ويل يې:

يارو ځنګه ودرېدې، راځه كنه

زه هم ورسره روان شوم

مونږ د پټو په پولو روان و

په هر پټي كې به يو دا دوه كسه حتمن موجود و

او د ستر خبره خو بيخي هم نه وه

له هر ځايه به ښځې معلوميدې

چا به په پټي كې كاركاو نو چابه پيټۍ په سر كړې و

خو خير بلاخره چې مسيح د يوې دروازې مخې ته ودرولم

ويل يې دا زمونږ كور دى

دروازه يې ټک ټک كړه

پلار يې راووته

زمونږ په ليدو ډير خوشحاله شو

ډير ښه روغبړ يې وكړ راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې یې دننه راشه

کور ته چې ورغلو نو ټولې کوټې له ختو په ډېر ښکلي انداز جوړې کړې وې

د کور په چپ اړخ کې یې د مالونو لپاره ځای جوړ کړی و

په کوم کې چې یې دوه غواګانې تړلې وې

مخامخ ډېرې کوټې وې

مونږ هم د له ټولو نه په ښنګ کوټې ته لاړو

د مسیح مور هم راغله

ویل یې:

پخیر راغلی بچیانو تاسې کېنی زه درته چای راوړم

مسیح ورته وویل:

مورې که زما منې له چایو تېره شه

ډوډی راوړه چې وږي یو

که ریښتیا ووایم زه هم ډېر وږی شوی وم

نو د مسیح خبره مې په زړه ډېره ښه ولګیده خو څه مې ونه ویل

لږه شیبه وروسته د مسیح پلار ډوډی راوړه

هګۍ یې په سوچه غوړیو کې پخې کړې وې

او یخې شړومبې هم وې ورسره

نور هم ډېر څه و خو زما دې دواړو ته ډېره تلوسه وه

خو بس ښه په مړه خېټه مو ډوډی وخوړه

له ډوډی وروسته مې مسیح ته وویل:

شي؟ څنګه به کار زما دا یاره

:وویل مسیح

وشي به هرڅه

دي ډېرې ورځې واخله خوند اوس نه رخصت پریده هرڅه دا اوس خو ګورو ورسره به بیا

شوه شپه کې خبرو همدې په

کړ جوړ کټ لپاره زما مسیح

شوم ویده ارامه په هم زه

راپاڅیدو لپاره لمونځ د وخته سهار

وڅکه چای سهار د مو وروسته لمونځ د

:وویل مسیح

وګورم کلی دا دربانډې نن چې ده خوښه دې څنګه یارو عادله

ومنله ورسره هم ما

ووتو دباندې څخه کور له

خپل ترڅو کړم راون پولو په بې بیا ولیدل پتې خپل اول راباندې مسیح وګوري راباندې باغ

چیغې لرې ډېر له چا یو نو شو تېر پټو د دوی مسیح د چې ځنګه وهلې:

ملالې واا ملالې

کړ راپورته سر چا یو پتې له سره چیغو دې له

:کړ یې غږ ور

وایې څه بیا ده خبره څه

و خوږ ډېر غږ دا ووایم ریښتیا که

کړم جلب یې ته طرف ځان د نو

راوګوري ته طرف زما ځل یو کاش چې ویل سره ځان مې همدا

پښه مې ناڅاپه یو چې وې ښخې کې جلی همدې په مې سترګې وخویده

وغورځېدم پولې له او

:کړ یې غږ نو راوکتل شاته چې مسیح

یې؟ ښه عادله

شوم راپورته هم زه

یې خندل او رالیدل طرف په زما هم جلی هغې چې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه هېره رانه دنیا نو ولیده هغه مې چې کله

مخ ګرد سپین هغې د

یې سترګې ښکلې

درلودې یې سترګې راښکونکې زړه ډېرې خو وې نه غټې هم څه که

وشرموې به حورې چې ویل به تا چې وه داسې یې خو خندا

ویښتانو د یې څادر خپل نو کاو کار یې کې پټې په چې لپاره ددې
وه راپرته ته مخې یې کمڅۍ اوږده چې و کې چاپېره داسې

درلودې یې شونډې سرې طبیعي نرۍ او ملا نرۍ قد، لوړ

.یووړ زړه رانه یې کې لیدو نظر یو په خوږوم سر مو به څه بس

چې خو وې کتلې ورته مې به وخته څومره تر چې شوی پوه یم نه زه
خندا په ونیوم لاسه له مسیح چې کله شوم پوه ځان په وخت هغه
:وویل یې کې خندا

کوې همدلته هم شپه چې لکه یارو شا جګ

شوم راجیګ هم زه

:کړ غږ ته ملالې انجلی کوچنی هغې

درته کوې غږ مور چې راشه

ورسره شوه روانه هم هغه

چې ترڅو.وې کړې خښې کې هغې په مې سترګې خو وم روان هم زه شوه پنا سترګو له مې

ته هيڅ زما خو وم ګرځولی ځايونو ډېرو په مسيح وروسته هغې له و نه پام نور هم

وه کې زړه او ذهن مې څېره ملالې د فقط

شو ماښام کې همدې په

کېږي سهار به کله چې وم وارخطا زه

ګورم ملاله بيا يوځل به زه او

دی نه سم چې شو پوه حالت په مې مسيح

وويل يې بڼه په ريشخند د نو:

ضربه دماغو دې غورځېدو په د چې لکه يې، فکرجن داسې خنګه يارو لېدلې.

وويل مې ورته راغله خندا هم ماته:

وايم درته به څه مسيحه ياره.

شم ويده لږ چې يم شوې سترې لږ فقط راباندې شوې ندي هم هيڅ کېږم ښه

وويل مسيح:

شه ويده ارامه په بيا وخوره ډوډی ده سمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل همداسې هم ما

په پرېښودم نه ته خوب سترګو ملالې د پریوتم کې کټ کله چې خو شوم ویده سخته ډېره

دریمه برخه:

سهار وخته چې لمونځ مو وکړ او چاى مو وڅکه پرته له دې چې مسیح ته څه ووایم له کوره ووتم

وه لیدلې پکې مې ملاله چې شوم روان لور په پټې هغه د او

و لګیا کار په پکې سړى یو ورسېدم ته پټې چې

معلومېده ناک غصه ډېر ورایه له

.شوم تمه په راتګ د ملالې د لاندې چنار یو د وړاندې لږ پټې د هم زه

شوه سترګو تر څوک یو مې وروسته انتظار لږ د

و نیولې کې ځنګ خپل په یې منګى یو او ګڼډه یوه

وګورم ورته ورځ ټوله غوښتل مې زړه چې راروانه ناز په داسې

ورکړه ته سړي موجود کې پټې په یې ګنډه هغه شوه نږدې چې ته پټې شوه روانه خواته خوړ د نوره او

شوم روان ورو ورو ورپسې هم زه

ځو یو او ده ناسته کې ځنګ ګودر د چې ولیدل مې وروسته مزل لږ د وې ورسره هم نورې انجونې

و کې موقعیت ښایسته ډېر په ګودر

و باغ ښکلی یو ورته مخامخ وه تیره لویه یوه یې ته لورې یو

دوه یې ښایست ګودر د چې وه ونه توت د کې ځنګ په ګودر ددې او و کړې چنده

وم ولاړ مخامخ ته ملالې پوله یوه په هم زه

رالیدلی ملالې که او ښکاریده راته ملاله خو وم پټ نورو له هم ځه که ورته زه او وه ناسته کې ځنګ سره توت هغه ځکه شوم یې لیدلې هم وم ولاړ ترځنګ پولې مخامخ

وې جوړې کار لاسې ښایسته په چې جامې افغانی ملالې ورځ دې په وې اغوستې

جامو یې بانجانې رنګ درلوده

ډېرې ښې ښکارېدې ورسره

ما هغې ته کتل

او ځان سره مې وویل:

یا خدایه ستا په درکې به څه کم شي که ملاله زما په لور راګورې

د همدې خبرې په ویلو سره یې سترګې زما په طرف راواړولې

زما بدن له ډېرې خوشحالی په لړزا شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانه هم عجیبه مخلوق دی

یو انسان یې په ټول عمر یې نه وي لیدلی خو همدغه کس چې یو ځل وګوري لکه ټول ژوند یې چې ورپورې وتړل شي

زه یوې خبرې ته حیران شوم هغه دا چې ملالې هم ماته داسې کتل لکه د چا سترګې چې ډېرې په چا پسې ګرځېدلې وي او بلاخره یې هغه کس پیدا کړی وي

خو هغه خلک وایي کنه چې ړوند د خدایه څه غواړي خو فقط دوه سترګې

ما هم د ملالې دیدار غوښته او ومې کړ

خو اوس مې زړه نه کېده چې هغه دې یوه دقیقه زما له سترګو پنا شي

پدې کې ملاله پاڅېده او د کور په لور روانه شوه

او زما زړه یې هم له ځان سره یووړ

خواشینی د کور په لور روان شوم

په لاره کې د مسیح سره مخ شوم

ډېر سترې ښکاریده

زه یې چې ولیدلم ښه راته په غصه شو

ویل یې:

ته چیرته تللې وې ها؟

ما درېسې ټول ځايونه وليدل

انسان خو يو چاته يو خبر وکړي چې دلته ځم

ما ورته وويل:

ياره ته ولې دومره غصه يې څه ماشوم خو نه يم چې ورک شم

خو هلک بيا هم غصه و

ورته مې وويل:

سمه ده ياره بيا داسې نه کوم

بيا چې چيرته تلم وايم يې درته

ته نو اوس مه غصه کيږه

مسيح وويل:

سمه ده دا ځل دې ښښم خو که بيا دې داسې وکړل خوله درباندې ماتوم

ما ورته وخندل او ومې ويل:

سمه ده سمه ده

مسيح زياته کړه:

ته خو خبر يې کنه چې مونږ ورور ته کوژدن کړې

ما ورته وويل:

هو خبر يم ولې کوم څه شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېې ويل:

همدې هفته کې يې واده دی

ما ورته وويل:

ياره مسيحه ولا ډېر ښه وخت کې راغلو ښه

مسيح هم وخندل او د هو په بڼه يې سر وخوځاو

به بله ورځ بيا راغلم د ګودر طرف ته خو نن بيا هم نورې انجونې موجودې وې ورسره

خو نن ورځ ملالې هم په ما کې سترګې ښخې کړې وې

د يو منګې په ډکولو يې ډېر وخت تېر کړ

خو زه خوشحاله وم

ما ويل چې له هم ډېر وخت پرې تير کړي ترڅو ښه ډېره يې وګورم

ملاله ددې لامل شوې وه چې له ما هر څه هېر شي چې زه د څه لپاره راغلې وم او څه بايد وکړم

بس نور نو زما ذهن کې فقط يو څه و

هغه هم ملاله وه دا چې په ما څه راتلونکي دي له هغې هيڅ نه وه خبر.

خلورمه برخه:

له دې ورځې دوه ورځې وروسته د مسيح د ورور واده و.

خو په ټول کلي کې يې شه شور خوته د مسيح دوی له کوره

ياره د کلي واده بيل خوند لري

هره شپه به د هلکانو د سپلونو نوبت و

ښه په خوند به مو شپه تېروله

د نکريزو په شپه راته وويل شول چې کور ته به د شاه سره ننوځې او انجونې به درته په لاس نکرېزې ږدي

ددې خبرې په اوريدو ډېر وډار شوم

مسيح ته مې وويل ياره زه د ښځو منځ ته نشم تللی

مسيح ښه ډېر وخندل

او بيا د ټوکو په بڼه وويل:

عادله بچو ورشه د ټول کلي انجونې راځي شايد کومه يوه دې خوښه شي

ددې خبرې په اورېدو مې ملاله سترګو ته ودرېده

ورته مې وويل:

د کلي ټولې انجونې راځي؟

مسيح وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو راځي دا خو کوچنی کلی دی دومره ټول پکې داسې دي لکه يوه کورنی که چا کره ښادي وي څوک کور کې نه پاتې کیږي ټول راځي او ګډون کوي

ما ورته وويل:

سمه ده چې داسې وي نو ورځم

مسيح مسکی شو او ويې ويل:

دغسې لږ زړور شه

ماښام وخت راورسيده

ما هم توره جوړه په تن کړې وه ورسره سپين رومال مې له غاړې چاپيره کړې و

ښه خواري مې په ځان کړې وه

مسيح وويل:

عادل جانه راځه چې ځو

زه هم روان شوم ورسره

دننه کور کې يې په يو کټ ښکلی پوخ هوار کړې و

او مخې ته يې ميز ايښی و

او په ميز نکريزې چې شمعې پکې بلې وې ايښې وې

زه، مسيح او د مسيح ورور لاړو او کټ کې کښيناستو

ما هم لکه د نادیداګانو پشان انجونو ته کتل ترڅو ملاله پکې پیدا کړم

اول خو مې پکې پیدا نکړه خو چې ښه ځیير شوم د کوټې باهر کونج کې ولاړه وه

او ماته يې کتل

ډېره ښکلې شوې وه

نن يې سور رنګ کې جامې کړې وې

مخ يې بيخي ځلا کوله

ما هم چې هغه پيدا کړه بيا مې نو بل طرف ته چيرته کتلی شو

پدې وخت کې يوه انجلی راغله ماته يې وويل چې لاس دې راکه

ما هم لاس ورکړ ترڅو نکريزې وکړي راته له نکرېزو وروسته مې يو څه اندازه پيسې ورکړې

خو چې هغه مې له مخې لرې شوه ملالې ته مې پام شو غصه ښکاريده ماته يې راوکتل او نوره روانه شوه

زه هم له خپله ځايه جګ شوم

مسيح وويل:

چيرته روان شوې؟

ورته مې وويل:

يو کار لرم بيرته راځم

هغه هم وويل :

سمه ده

زه په منډه په ملالې پسې روان شوم

د مسيح دوی د کور دوه دروازې دي

يوه يې کوڅې ته وتلې او بله د خوړ په لور ده

د خوړ په لاره فقط ښځې د اوبو راوړلو لپاره ځي

نور څوک خاص له هغې لارې استفاده نکوي

ملاله هم د خوړ په لاره له کوره ووته

ما هم موقع نه ضايع کوله

ورپسې ورغلم

له لاسه مې ونيوه

چې راوېې کتل

غوښتل يې څه ووايي

ما يې هم په خوله لاس کېښوده يوې کوښې ته مې کړه

په يو لاس مې د هغې لاس نيولی و او بل لاس مې د هغې په خوله ايښی و

تر يو څو لحظو مې د هغې په سترګو کې ځان ډوب کړې و

بيا مې په قراره د هغې له خولې لاس لرې کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږدې ورغلم

پوزه مې د هغې د پوزې د پاسته کېښوده او تندی مې ورسره وجنګاو

مونږ دواړو سترګې پټې کړې وې

خو يو د بل د زړه درزا مو اوریده

د هغې زړه ډېر په زوره زوره درزیده

په هماغه حالت کې مې ورته وویل:

ای لیونی په ما دې څه جادو کړی ها

د يو څه وخت وروسته لاس مې پرېښوده او ترې لرې شوم

همداسې مې ورته کتل

دې هم سترګې راپورته کړلې

ویل یې:

کړی ندی جادو ما فقط

نوره مسکی شوه او سر یې ښکته کړ

ما ورته وویل:

څه څه ته بیا ووایه

په لړزیدلي غږ یې وویل:

زه یوه ساده کلیواله جلی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دومره خبرو نه پوهېږم خو هو دومره درته ویلی شم چې له څه وخته چې مې لیدلی یې داسې راته ښکاري لکه کوم ورک څه چې مې پیدا کړي وي.

دې وخت کې نو ما فکر وکړ چې ټوله دنیا مې وګټله

خوا ته یې ورغلم

د هغې مخ مې په خپلو لاسونو کې ونیوه

ډېر ګرم و

تابه ویل چې تبې نیولې ده

غوښتل مې په مخ کې ښکل کړم

پوهه شوه

زما لاسونو نه یې ځان خلاص کړ او د کور په لور یې منډه کړه

زه هم مسکی شوم

شاته مې ورپسې غږ کړ:

سبا ګودر ته یوازې راشه ترڅو خبرې وکو

پنځمه برخه:

نور نو زه له ډېرې خوشحالی په هوا روان وم

مسيح خوا ته ورغلم

ويل يې ښنګه داسې خوشحاله ښکارې

ورته مې وکتل هغه مې هم له ډېرې خوشحالى په غېږ کې ونيو او ورته مې وويل :

ياره خوشحالي ده کنه

ښنګه به نه يم خوشحاله

هغه هم حيران حيران کتل راته

ويې ويل:

هو دا خو دې ريښتيا وويل

راځه چې ځو ډېرې ته ټول په تمه دي

زه هم ورسره روان شوم

هغه شپه مې هم په يو ډول تيره کړه

په سبا مو ناوې راوړه او ټول مراسم مو خلاص کړل

په مازيګر بيا د ګودر په طرف لاړم

ومې ليدل چې ګودر کې ملاله يوازې وه

زه هم خوشحاله شوم ښنګ ته يې ور روان شوم خو چې پورته مې وليدل دوه انجونې له خپلو منګيو سره د ګودر په لور راتلې

ما هم ځان بيرته پټ ځاى ته ورساو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دې انجونو ته مې ډېره غصه راتله

هسې يې ځان په کباب کې هډوکی کړ

زه ډېر په تمه شوم خو هغه انجونې نه تللې

اخر ملاله يوازې له ګودره روانه شوه

زه هم په لنډه لار د هغې مخې ته ورغلم

د يوې ونې شاته ودريدم

په قراره مې ورغږ کړ:

ملالې!!!!

هغې هم راوکتل

شاوخوا يې وکتل او بيا زما په لور راغله

دا ځل ما هم په لاس ورکولو روغبړ وکړ ورسره

ورته مې وويل:

څنګه يې؟

ويې ويل:

ستا يادونو ليونی کړې يم که نه نو روغه جوړه وم

بيا يې زياته کړه:

ای ته خو به له ما سره د ساعت تيري فکر نلرې کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به خپلوې کنه؟

ورته مې وويل:

ليونۍ په هيڅ صورت دې بل چاته نه پرېدم

رېښتيا غوښتل مې ستاسو د کورنۍ په اړه معلومات واخلم درنه تر څو بيا په خير جرګه ولېږم تاسې کره

هغه مسکۍ شوه او ويې ويل:

زما پلار محمد اکبر نوميږي

په کوم پټي کې چې ته هغه ورځ راوغوځېدې هغه زما د پلار و.

زمونږ جايداد ډېر دی

اووه ورونه لرم

او يوه خور مې ده هغه هم کوژدن شوې ده

يو کاکا لرم خو له هغه سره زما د پلار څه دښمني ده

نو نه مې هغه کله ليدلې او نه مونږ کره راغلې

دا پورې کلا چې ګورې دلته زمونږ کور دی

زما پلار له چا ولور نه غواړي

ما هم وخندل او ورته مې وويل:

ولا دا اخيري خبره دې ډېره ښه وکړه

هغه هم مسکۍ شوه سر يې ښکته کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې پوښتنه کړه:

خا ته دې د ځان په اړه هم ووایه کنه

ما ورته وویل چې پلار مې محمد قاسم نومیږي

مخکې له دې چې نور څه ووایم هغې وویل:

زما د کاکا هم همدا نوم دی

ما ورته وویل چې کاکا دې چیرته اوسیږي

ویل یې نه پوهیږم

ما ورته وویل:

څنګه نه پوهیږې؟

یاره زه دې شک کې واچلوم

ستا د نیکه نوم څه دی؟

ویې ویل:

ابراهیم

شوه کیسه څه اوس نو دا چې شوم حیران هک

:یې ویل

وشو؟ څه

:وویل ورته ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوميده ابراهيم هم نيکه زما

مطلب ته زما د تره لور يې؟

هغه هم حيرانه وه

ورته مې وويل ځا ته لاړه شه زه معلومات کوم

هغه روانه شوه

يو څو قدمونو وروسته يې راوليدل او ويې ويل:

په ځان پام کوه

زه ورته مسکی شوم او ومې ويل:

ته هم په ځان پام کوه.

سبا بيا ګورو سمه ده

هغې وخندل او روانه شوه

خو زمونږ بدبختي لا شروع شوي نه وه.

شپږمه برخه:

ملاله چې کله کور ته تللې وه نو کور کې خور ته يې چې د راز ملګرې وه ويلي و:

خورې! فکر کوم عادل زمونږ د کاکا زوی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور یې ورته ویلي و چې دا ځنګه امکان لري هغوي خو کلونه کېږي چې له دې کلي تللي او بیا ندي راغلي

دوی په همدې خبرو کې و چې ورور یې د دوی ټولې خبرې اورېدلې وې

کوټې ته ورداخل شو او ملاله یې له ویښتانو ونیوله او ورته یې وویل:

دا عادل څوک دی؟

ملالې ورته وویل:

زه نه پوهېږم

ورور یې له ویښتانو پرېښوده او په ځمکه یې وغورځوله

او ورته یې وویل:

تا سره زما کار شته فقط لږه په تمه شه

نور له کوټې وتلې و

او ملاله یې همداسې په ژړا پرېښې وه

او خپلو ورونو سره یې دا خبره شریکه کړې وه

د ملالې یو ورور زه پیژندلم ځکه هغه هم زلمی و

خبره مې تر تره رسېدلې وه

هغه ورته ویلي و چې که ومو لیده ویې وژنی ترڅو د کلونو بدله واخلم د خپل ورور نه.

زه هم چې د مسیح دوی کور ته ورسېدم د مسیح له پلاره مې پوښتنه وکړه:

کاکا جانه تاسې خو دلته له ډېر پخوا اوسیږی

د محمد اکبر کاکا د کورنی په باره کې خو لږ معلومات راکړه

هغه راته حیران راوکتل

ما زیاته کړه:

کاکا جانه شاید د کوم څه د معلومولو لپاره چې زه دلته راغلی یم هغه په همدوی پورې اړه ولري

مسیح په اوله ورځ خپل پلار ته زما د مشکل په اړه ویلي وو.

نو د مسیح پلار راته وویل:

دا محمد اکبر د ابراهیم کاکا زوی دی.

ابراهیم کاکا درې زامن درلودل

ډېره یوه خوشحاله کورنی یې درلوده

خو د ابرهیم کاکا د مرګ وروسته هر څه بدل شول.

خلک وایي چې یو ورور یې د جایداد لپاره بل ورور وواژه که څه هم هغه یو ډېر ښه هلک و

تعلیم یې هم کړی و

خو بس شاید جایداد به څه جادو کړی و پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قتل وروسته نور هغه له دې کلي تښتېدلې

او بیا چا ندی لیدلی

زما له وجود نه اروا لاړه

ځکه کوم څوک چې ښار ته تللی او بیا ندی راغلی هغه خو زما پلار دی

د مسیح له پلاره مې د هغوی د نومونو پوښتنه وکړه

هغه وویل:

محمد اکبر خو پیژنې

بل یې محمد ظاهر و کوم چې ووژل شو

او څوک چې لاړو د کلي هغه.... محمد قاسم نومېده

بس زه باوري شوم چې هغه مې پلار دی

خو په هیڅ صورت مې ذهن نه منله چې زما پلار به کوم څوک وژلي وي

ددې د معلومولو لپاره باید زه ولسوالی ته تللی وای ترڅو پلار ته مې زنګ وهلی وای

ځکه دلته کلیو کې موبایلونه کار نکوي

اراده مې وکړه چې سبا د ملالې د لیدو وروسته هماغسې ځم ولسوالی ته ځکه ملالې ته مې ویلي و چې سبا ګورو سره

هغه مې په تمه نشوه پریښوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې سهار شو مسيح ته مې وويل:

ځم ته طرف ولسوالی د زه

هغه وويل:

درسره ځم هم زه کوم هغه راسپارلې کار لږ مې پلار وکړه صبر

ما ورته وويل:

روانيږم زه کيږي نه صبر زما

ته ما پسې وروسته راځه

زه لاړم

هغه وويل:

سمه ده ته ځا زه هم درغلم

د ملالې دوی د کور په لار د هماغې پرونی ونې سره ودريدم

غوښتل مې ملاله وګورم او لاړ شم

د يوې شيبې وروسته ملاله د خپل منګې سره راروانه وه خو ډيره وارخطا ښکاريده

چې راورسيده غږ مې پرې وکړ:

ملالې دلته راشه

هغې چې وليدم رامنډه يې کړه

منګی یې په ځمکه کیښوده او په دواړه لاسونو یې زما مخ کلک نیو ما یې هم په مړوندونو لاسونه کېښودل هغې وویل:

قربان دې شم عادله لاړ شه له دې ځایه

ما ورته وویل:

څه شوي دي؟

هغې شاته وکتل په ریښتیا هم څو ځوانان لرګي په لاس زمونږ په طرف راروان وو.

ملالې له ما لاسونه چاپیره کړل

کلک یې ونیولم

په ژړا کې یې وویل:

که تا وژني نو ما دې هم ووژني درسره

د هغې لاسونه مې له ځانه خلاص کړل او ورته مې وویل:

په ما هیڅ هم نه کیږي ته د ګودر په لورې ژر لاړشه هله

هغې نه منله

زه روان شوم

چې ومې کتل هغې هم منګی راپورته کړې و او روانه وه خو سترګې یې ما کې ښخې کړې وې

اول ځل و چې داسې په ژړا مې ولیده.

ډېره سخته وه

خو بس زه هم د خورِ په لور بیرته روان شوم ځکه مخامخ خو نشوم تللی

مرګ هسې هم زما په طرف راته او ما هم غاړه ورکړې وای نو کمعقلي وه

زه په بېړه خورِ ته ښکته شوم

غوښتل مې ترې واوړم

خو دې وخت کې یو کس راباندې غږ وکړ:

عادله ودرېږه!

زه هم ودرېدم

وروسته مې بیا خیال شو چې ماته څه اړتیا وه چې درېدم خو روان به وای کنه

خو بس اوس مې غلطي کړې وه نوخبره

اوومه برخه:

هغوی ماته نږدې راغلل

ومې لیدل چې د ملالې ورونه دي

مشر ورور یې رانه پوښتنه وکړه:

خا نو ته د محمد قاسم کاکا زوی یې ها؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

هو زما پلار محمد قاسم دی

ويې ويل:

ته پوهیږې چې هغه څومره لوی جرم کړی؟

ما ورته وويل:

ما هم واورېدل

خو هغه هيچا هم ندی ليدلی چې هغه يې وژلی وي او نه تاسې کوم ثبوت لری

ددې خبرې په کولو سره مې په خوله يو زورداره سوک وخوړ.

ډېره غصه راغله

ددې لپاره چې د سوک بدل ورکړم هغه مې هم وواهه

خو له شانه چا ډېر سخت په سر ووهلم

پښو مې کار پرېښوده او په ځمکه راپرېوتم

له شانه چا په ژړا زما نوم اخيسته او چيغې يې وهلې

حرکت مې نشو کولی

ډېر په سخته مې خپل سر د هغه اواز په طرف ورواړاو

ومې ليدل مې ملاله ده

ژاړي او زما په طرف په منډو راروانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له دې چې ترما راورسېږي يو ورور مې ونيوله

اول يې په مخ ښه په زوره ووهله هغه چې په ځمکه پرېښوته ورور يې ورته وويل:

بې ناموسې، بې حيا زه پوهېدم چې ته حتمن دده ليدو ته راځې او دا چې هم هر ځای کې وي ته يې پيدا کولی شې مونږ ته

نوره يې هغه له وېښتو ونيوه او په کشولو يې د کور په طرف روانه کړل

هغې ډېر بد بد ژړل

له ځان سره مې وويل:

کاش چې زه مړ شوی وای خو ملاله مې داسې حالت کې نه وای ليدلې

هر څه زما له لاسه په هغې راغلل

له سترګو مې بې واره اوښکې روانې وې

مشر ورور يې راښکته شو

راته يې وليدل

ورونو ته يې وويل:

تر هغه يې ووهی چې ساه يې نه وي وتلې

دې ظالمانو هم په لرګيو په سر ووهلم

زه نو بيا ځان ته نه يم پوه شوی

کله چې مې سترګې خلاصې کړې ومې لیدل چې د ولسوالی په معاینه خانه کې یم

مسیح مې سرته ولاړ دی او سترګې یې له اوښکو ډکې دي

مسیح ته مې وویل:

مسیحه!

هغه چې ولیدل زه په هوښ راغلی یم:

نو ژر زما خوا ته راغی او ویې ویل:

قربان وروره شکر چې په هوش راغلې

ما ورته وویل:

زه چا دلته راوستم

مسیح وویل:

تاته خو مې ویلي و کنه چې ته ځا زه درځم

کار چې مې خلاص شو زه هم درووان شوم

کله چې خوړ ته ورسېدم ومې لیدل چې هغوی ستا په وهلو لګیا ما هم غږ پرې وکړ چې دلته څه خبره ده

هغوی هم زما په لیدو روان شول

کله چې نږدې درغلم ته په وینو کې پټ وې

ددې خبرې په کولو یې په سترګو کې بیا اوښکې راغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زياته يې کړه:

بيا مې ته په اوږه تردې ځايه راوړلې

او هو کله چې ته بې هوښه وې ما دې پلار ته هم زنګ وواهه

هغه اوس د باندې ولاړ دی

ما ورته وويل:

مسيحه څه خو به دې ورته ويلي نه وي؟

هغه وويل:

نه ما ورته څه ندي ويلي

فکر مې وکړ ته يې ورته ووايې نو ښه به وي

ما ورته وويل:

سمه ده وروره غږ وکه ورته

هغه هم د هو په بڼه سر وخوځاو

پلار مې راغی سترګې يې سرې وې

راغی زه يې غيږ کې ونيولم

او په ژړا يې پيل وکړ

ويې ويل:

ما د همدې لپاره درته ويل چې مه ځه کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره څه حالت دربانديې راغی

هغوی ډېر وحشیان دي

په هیڅ رحم نلري

زه ددې خبرو په اوریدو ډېر حیران شوم

ورته مې وویل:

پلاره! تا ریښتیا زما کاکا وژلې؟

د پلار مې سترګې راووتې

ویې ویل:

دا درته چا وویل

اتمه برخه:

ما ورته وویل:

پلاره ټول کلی همدا وايي چې تاسې خپل ورور وواژه او له کلي وتښتېدای

په پلار مې سر وګرځېده

په خپل ځای کښېناست

ویې ویل چا چې ظاهر وژلی زه نه یم بلکې اکبر دی

هغه ظاهر وواژه او بیا یې غوښتل چې ما هم ووژني نو ځکه زه له کلي لاړم

او بیا ددې لپاره هیڅکله کلي ته رانغلم ځکه ما نه غوښتل چې د خپل ورور د قاتل مخ وګورم

او نه مې بیا دا جایداد پکار و

ددې خبرو په اورېدو زه نور هم حیران شوم

چې اخر دا څه روان دي

آیا په ریښتیا زما پلار څوک ندي وژلې؟

که یې نه وي وژلی نو آیا اکبر کاکا تمثیل کوي؟

او که هغه هم بې ګناه دی؟

که هغه هم بې ګناه وي نو بیا ظاهر کاکا چا وژلې؟

پلار مې هماغسې ناست و چې زما ذهن ته یوه پوښتنه راغله

پلار ته مې وویل:

پلاره! ته څنګه پوهېږې چې ظاهر کاکا د اکبر کاکا په لاس وژل شوی؟

پلار مې وویل:

زمونږ د کلي مشر ایوب کاکا راته وویل

د پلار له مرګه وروسته هغه د کلي مشر شو

زمونږ د پلار تر ټولو نږدې ملګری و

هغه زمونږ کور ته د ماښام وخت کې راغی او ویې ویل چې ظاهر مړ شوی

ته هم ژر ځان وباسه که نه نو تا هم وژني

ما هم پرته له تا څوک نه درلودل ته هم فقط دوه کلن وې

او ورور مې لوی لوی زامن درلودل

نو ځکه په هماغه ماښام له کلي ووتو

ما مسیح ته غږ کړ:

مسیحه دا ایوب ژوندی دی او که نه؟

هغه وویل:

له څو کلونو راهیسې د مرګ په بستر پروت دی خو مړ ندی تراوسه.

ورته مې وویل:

مسیحه ما پورته کړه چې د ایوب کاکا کور ته ځو

مسیح وویل:

داسې امکان نلري ستا زخمونه تراوسه تازه دي ته باید لږ ارام وکړې

ما ورته وویل:

دا نو د ارام وخت ندی

زه چې په راپاڅېدو کې شوم نو ملاله مې ذهن ته راغله

زړه مې په درزیدو شو

مسیح ته مې پټ وویل:

مسیحه! ملاله به ښنګه وي

هغه وویل:

هغه يې ورونو کور کې په يو اتاق کې بندي کړې ده خو تشويش مه کوه هغه ښه ده

اوس نو د ريښتيا معلومول يوازينی لار وه چې ملاله مې پرې ژغورلی شوه

له خپل ځايه راپاڅيدم

مسيح مې له لاسه ونيوه

پلار مې هم راسره روان شو

لاره کې مو خو ځايه دمه وکړه

خو ځان مو د يو زوړ کور دروازې ته ورساو

مسيح وويل:

هغه همدلته اوسيږي

دروازه مو ټک ټک کړه

يو کوچنی هلک راووت

مسيح ورته وويل:

د ايوب کاکا سره مو کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وویل:

راځی

مونږ هم کور ته وردننه شو

ډېر یو زوړ او کوچنی کور و

یوه کوټه یې درلوده هغه هم ډېره خرابه شوې وه

هلک هم مونږ هغې کوټې ته دننه کړو

کوټه کې تیاره وه

او یو ډول بوی هم پکې و

هغه هلک لاړ او کړکۍ یې خلاصه کړه

چې ومې لیدل یو ځوک چې په خوله کې یې یو غاښ نشته او ډېر کمزوری دی په کټ کې د یوې شېرنې کمپلې لاندې پروت و

زما پلار یې چې ولیده ویې پېژنده

په لړزېدونکې اواز کې یې وویل:

قاسمه دا ته یې؟

پلار مې ورته وویل:

هو کاکا زه یم

هغه بوډا سړي یو سوړ اسویلی له خولې وویسته او ویې ویل:

دا ځوکلونو راهیسې ستاسې په تمه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکبر چیرته دی؟

ورته ووایه چې راشي زه باید ډېر یو ضرور خبره تاسې ته وکم.

مسیح ته مې وویل:

ورور جانه که کولې شې اکبر کاکا مې راضي کړه او دلته یې راوله

مسیح هم ومنله

یو لس دقې وروسته مسیح او اکبر کاکا یوځای راغلل

کاکا چې مې پلار ولیده نو ډېره په غصه شو

غوښتل یې چې غاړې ته یې لاس ورواچوي وي

خو مسیح کلک نیولی و

ما ورته وویل:

کاکا صبر وکړه

یو ځل پریده چې په هر څه پوه شو بیا چې څه کوې هغه وکړه.

کاکا مې هم کیناسته

هغه بوډا سړي په خپل لړزیدلي غږ کیسه داسې شروع کړه:

زه او ابراهیم نږدې ملګري و

ډېر وخت به مو یوځای تېراو

هغه په هرچا ډېر ګران

اول په ما هم ډېر ګران و خو کله چې د کلي د مشرۍ خبره راغله نو ما غوښتل چې د کلي مشر شم

نو کله چې خبر شوم ابراهیم هم همدا اراده درلوده

کله چې د کلي له خلکو پوښتنه وشوه هغوی ابراهیم انتخاب کړ

په زړه کې مې ورته کرکه پیدا شوه

خو هیڅ مې هم نشو کولی

وخت تیریده او ابراهیم ضعیفه کېده

خو تاسو یعنی زامن یې را لوی شوی

زه پوهېدم که ابراهیم مړ هم شي بیا به زما زامنو ته ستاسې له امله د مشرۍ موقع نه وي

د ابراهیم د مرګ په دوهمه ورځ زه ملک وټاکل شوم

خو زما کینه هماغسې زړه کې وه

ددي په فکر کې شوم چې داسې څه وکم چې تاسې د خپلو زامنو له لارې لرې کم

له ډېر فکر وروسته مې ذهن ته یو څه راغلل

ظاهر کوچنی و

او زما د زامنو ملګری هم و

زوی ته مې وویل چې هغه زمونږ د کور شاته سمڅې ته راوغواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ظاهر راغی نو

خپلو کسانو ته مې وويل چې وېپې وژنی

کله چې يې هغه وواژه نو زه د قاسم کور ته لاړم ورته مې وويل چې اکبر ظاهر وژلی او تا هم وژني

هغه مې له کلي وويسته

زه هم لاړم او د ظاهر مړی مې راواخيسته او د اکبر کور ته لاړم ورته مې وويل چې قاسم خپل ورور وژلی او له کلي تښتيدلی

پدی توګه

يو مې وواژه

بل مې له کلي وويسته

او بل مې د بدلې په اور کې پرېښوده

ددې خبرو وروسته هغه بوډا په ژړا پيل وکړ او ويې ويل:

خو دا هرڅه چې مې د چا لپاره وکړل هغوی زه دلته مرګ ته پرېښودم

او لاړل رانه

په مياشتو هم زما ليدو ته نه راځي

دغه کوچنی هلک يې راته نيولی

او په تمه دي چې کله به زه مړ کېږم

خو ما دومره ډېر ګناهونه کړي چې مرګ هم نه راځي اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې دا خبرې خلاصې کړې زما پام پلار او کاکا ته مې شو

هغوی هم ژړل

یا به یې خپل قسمت ته ژړل او یا هم خپلې کمعقلی ته

ځکه پرته له دې چې په اصلي خبره پوه شي یو له بل سره یې دښمني کوله

اکبر کاکا پورته شو

او پرته له دې چې څه ووایي روان شو

پلار مې هم خاموشه و

یو څه پیسې یې له جیبه راوویستې او د بوډا سړي د بالښت سره یې کېښودی

مسیح او پلار مې زه له لاسه ونیوم او روان یې کړم

په لاره کې مې پلار راته وویل چې باید ښار ته لاړ شو او د یو روغتون نه لیدنه وکړو

ما ورته ډېر وویل چې زه ښه یم خو پلار مې نه منله

کله چې ولسوالی ته ورسېدو

مسیح په اوږه مې لاس کېښوده او غوږ کې مې ورته مې وویل:

وروره د ملالې په اړه معلومات وکړه او بیا ماته ووایه سمه ده.

هغه هم وویل چې سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم د ملالۍ د فکرونو سره د ښار په طرف روان شوم....

نهمه برخه:

پلار مې په ښار کې يو لوی روغتون ته بوتلم

هغوی هم زما ټول معاينات وکړل

او پلار ته مې يې وويل:

کومه خاصه خبره نه ده ټپ يې لږ ژور دی دوا په وخت ورکوی ډېر ژر به ښه شي پخير

نور مونږ هو د کور په لور روان شو

کله چې کور ته لاړم نو مور مې زما له حالت نه وه خبره

چې يې وليدم رنګ يې ژېړ شو

کلک يې غېږ کې ونيولم او چيغې يې کړې:

په تا څه شوي دي زويه؟

ته ولې داسې حالت کې يې؟

چا داسې کړي درسره؟

ما ورته وويل:

مورې ارامه اوسه اوس بيخي ښه يم.

پلار مې هم ورته وويل چې اوس ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه مورې زه به مې کوټې ته لاړ شم لږ ارام به وکم

هغې وویل:

سمه ده زویه راځه

زه چې کوټې ته لاړم مور مې راباندې کمپله هواره کړه

په سر یې ښکل کړم او نوره له کوټې لاړه

ما هم خپل موبایل راواخیسته

مسیح ته مې د زنګ وهلو هڅه وکړه خو موبایل یې کار نه کاو

ما هم موبایل څان سره نږدې کېښوده او د مسیح د زنګ په تمه شوم

څکه بله لار مې نه درلوده

په همدې انتظار کې مې سترګې خوب وړې وې

د زنګ په ټالی را جیګ شوم

ومې لیدل چې مسیح و

ژر مې جواب ورکړ

اوله خبره مې همدا وه چې:

مسیحه ملاله څنګه ده؟

هغه وویل:

هغه اوس ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې نن ګودر کې ليدلې وه

ويل يې چې مخ يې پټ کړی و

خو سترګې يې معلومېدې

شنې وې

مسيح خبرې کولې او زه ژړا نيولی وم

ورته مې وويل:

خير دی وروره ماته د ملالې په اړه احوال راکوه سمه دهاندلی

هغه وويل:

سمه ده ورور جانه

نور مې زنګ کټ کړ

ورځې تيرېدې

پوهنتون هم شروع شو

مسيح هم له کلي راغلی و

ټوله ورځ به ورسره ناست وم او د ملالې په اړه به مې خبرې کولې ورسره

هغه راته يوه ورځ وويل:

ياره عادله ته هم ډېر چالاکه وختې ښه ,ستا دومره يو ځوک خوښه شوې وه او آن زه دربانديې پوه هم نشوم

خو خفه هم يم درنه

تا نو ولې له ما پټوله

په ما دې باور نه درلوده؟

ما ورته وويل:

نه یاره په تا خو له خپل ځان نه هم ډېر باور لرم

خو خبره دا وه چې زه هیڅ نه پوهېدم څه کوم او څه باید وکړم

ټول حواس مې له هغې سره و او اوس هم دي

مسيح زياته کړه:

ښه ته خو داسې بې غمه ناست یې که بل څوک یې درنه خپله کړي بیا؟

ما ورته وويل:

داسې خبرې مه کوه یاره

زه به مړ شم که هغه د بل چا شوه

مسيح وويل:

خا نو اوس څه اراده لرې؟

ورته مې وويل:

یو فکر کوم بیا یې وایم درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته چې راغلم په همدې فکرونو کې وم چې مور مې راغله راته یې وویل:

پخیر راغلې عادله زویه!

څه خبره ده خفه معلومېږې

ما ورته وویل:

مورې که زه له تا کوم څه وغواړم کوې یې؟

مور مې وویل:

هو ته یې یو ځل ووایه

ما ورته وویل:

زه چې کلي ته تللې وم زما یو څوک خوښه شوې

او که هغه د بل چا شوه زه مړ کېږم

غواړم خپله یې کړم

ته راسره مرسته کوې؟

مور مې وویل:

خو څوک ده دا جلی

د چا لور ده؟

ما ورته وویل:

د اکبر کاکا لور

مور مې حيرانه شوه ويې ويل:

دا ته څه وايې

لسمه برخه:

ما ورته وويل:

ګوره مورې يوه لاره پيدا کړه او پلار ته مې ووايه

مور مې وويل:

اوس خو يې ترمنځ دښمني هم نشته خو بيا هم ستا له پلاره وېرېږم

خو زه ستا لپاره يوه لاره پيدا کوم

ورته مې وويل:

هله نو مورې دا کار راته کړه ټول عمر به دې احسانمند اوسم

مور مې وويل:

ښه ته لاړ شه يو څه وخوره زه څه فکر کوم

په سبا سهار مې مور راته وويل چې پلار دې غږ کوي درته

زه هم ورغلم

پلار مې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېنه زویه د یو څه مشوره کوم درسره

ما ورته وویل:

ووایه پلار جانه

پلار مې وویل:

بیګا دې مور یوه ډېره ښه خبره کړې راته

خو زه نه پوهېږم چې ستا به خوښه شي او که نه

مور دې وویل چې اوس خو دې زمونږ دښمني د اکبر کاکا سره دښمني ختمه شوې نو ددې لپاره چې اړیکې مو نورې هم ښې شي که د هغوی سره خپلوي وکړو نو څنګه به وي

ما ورته وویل:

زه پوه نشوم پلاره

پلار مې وویل:

زما هدف دادی که چیرته د اکبر کاکا لور دې تاته وغواړو ته خو به کوم مشکل نلرې ؟

زما نو زړه له ډېرې خوشحالی په ټوپونو شو

خو پلار ته مې فقط دومره وویل:

پلار جانه څنګه چې تاسې ته مناسب او صحي ښکاري هماغسې وکړی

زه ستاسې په هره فیصله راضي یم

پلار مې وويل:

بيا نو ډېره ښه ده

زه او مور به دې همدې هفته کې کلي ته لاړ شو

زه نور روان شوم

له کوټې چې ووتم مور مې کلکه غېږ کې ونيوه

لاسونه مې ورته ښکل کړل هغه هم خوشحاله وه

دا ورځې داسې تېرېدې لکه يو کال

همدا به مې ويل چې کله به مې مور دوی ملاله زما په نوم کوي

خو يو بل تشويش هم راسره و

هغه دا چې د ملالې ورونه زمونږ په مينه پوه شوي وو

او زمونږ د پښتنو خو دا عادت دی چې پوه شو دا دوه کسان يو له بل سره مينه لري بيا نو چې په هر قيمت کېږي بېلوو يې

همدې خبرې ډېر زوروولم

خو بيا مې هم دعا کوله چې

يا الله ته يې په زړه د رحم اوبه توی کړې ترڅو زما پلار ته انکار ونه کړي

بلاخره هغه ورځ راورسېده

مور او پلار مې د سوغاتونو سره د کلي په لور روان شول

خور مې هم له ځان سره بوتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نو کور کې د خپلو فکرونو سره یواځې پاتې شوم

ددې لپاره چې دا فکرونه مې ونه خوري مسیح مې کور ته راوغوښته

شپه راسره هغه وکړه

په سبا د جمعې مبارکه ورځ وه

داسې یوولس بجې شاوخوا به وې چې پلار مې زنګ وواهه

ویې ویل:

پخير درځو نن زویه

کړ قطع زنګ یې نور

دی شرم کولی نشم هم پوښتنه چې شوم حیران نو اوس

راته ویل ونه هم مې پلار او

ویل ونه څه یې خو څکه ورکړې نده یې حتمن چې وخوړه مې زړه په

شو درد مې سر په

وکړم څه چې وم پاتې حیران هک

یوولسمه برخه:

یو څو ساعته وروسته مې پلار دوی راورسېدل

پلار مې زنګ وواهه چې هلکه ګېټ خلاص کړه

زما نو وضعه ډېره خرابه وه خو بيا هم ورغلم

ګېټ مې خلاص کړ پرته له دې چې څه ووايم روان شوم

خور مې شاته راپسې غږ کړ:

وروره دستمال دې نګورې؟

په خپل ځای ودرېدم

ټولو ته مې کتل

پلار مې وويل:

مونږ ټولو ته دې مبارک وي

مور مې په خندا کې وويل:

راځه کور ته چې ننوتو ټوله کيسه درته کوم

مور مې کيسه داسې شروع کړه:

کلي ته چې راړو ستا د کاکا دوی کور ته ورغلو

ډېر په درنه سترګه يې وليدل راته

پلار دې ورته د شپې د خپلوی خبره ياده کړه

کاکا دې وويل چې خبره خو دې ښه ده خو صبر زه مشوره کوم

سهار ټولو ورسره موافقه کړې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دستمال يې راکړ

او هو پلار ته دې ما ويلي و چې درته ونه وايي

ورته مې وخندل

زړه کې مې ويل چې زما زړه خو وويسته خو بس څه به ووايم درته

له دې وروسته مې بيا کوژدن وشوه

اوس نو ددې خدای وهلي پوهنتون د ختميدو په تمه دي ترڅو ملاله زما کړي

دومره جدايي!

خو خير الله به يې تيره کړي

دا خبره مې زړه ډېر خوشحاله کوي دا چې ملاله زما ده فقط زما........

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library